

ning fra Tid til anden blive gennemfaarne, ligesom Staten af de Midler, der aarlig bevilges paa Finansloven til Opnudring i Limfjorden, afholder Udgifterne til Oprensning af de tilvejebragte Løb. Dybberne i disse ere dog trods de nysnævnte Foranstaltninger kun 9 à 10 Fod. Paa det Sted, hvor Sejlløbet Øst fra støder til Løgstør Bredning, var der i Halvtredserne kun en Dybde af 5 til 5½ Fod Vand, og dette uheldige Forhold for Limfjordens Besejling gav i sin Tid — jfr. Lov af 8de Marts 1856 — Anledning til, at der dels for Statens dels for vedkommende Kommuners Regning anlagdes en Kanal — Frederik den Syvendes Kanal — med en Dybde af 10 Fod, ved hvilken Foranstaltning det muliggjordes, at Skibe af mindre Dybtgaaende kunde passere mellem Fjordens østlige og vestlige Halvdel. Paa Strækningen endelig mellem Hals og Egholm er Fjorden omtrent af ens Bredde og har en Dybde af mellem 24 og 42 Fod. Warren uden for Hals havde tidligere kun en Dybde af c. 10 Fod, men Aalborg Havnevesen, der vedligeholder Løbet over Warren, har efterhaanden ladet Løbet over Warren udbyde, saaledes at der nu der findes en Dybde af c. 17 Fod.

Af det foransførte vil det ses, at Besejlingen af Limfjorden fra Egholm mod Vest kun kan ske med Skibe af ringe Dybtgaaende, og der fremkom derfor i Aaret 1888 fra Delegerede for de ved den vestlige Del af Limfjorden beliggende Kommuner, saavel Amtssom Røbstads- og Sognekommuner, et Andragende til Regeringen, hvori det med Styrke gjordes gældende, at Sejlløbet i Limfjorden af Hensyn til de store Interesser, der saavel fra Landbrugets som fra Handelens Side ere knyttede til samme, burde udbygges saaledes, at en direkte Forbindelse ad Søvejen, særlig en direkte Dampstibsforbindelse, kunde etableres mellem de paagældende Limfjordsbyer og Ulandet, navnlig England.

Dette Andragende gav Anledning til, at der i Finansaaret 1889—90 blev stillet et Beløb af 10,000 Kr. til Ministeriets Naadighed til Bestridelse af Omkostningerne ved en iagttændig Undersøgelse af disse Forhold. Efter at saadanne Undersøgelser derpaa i de følgende Aar vare foretagne, afgaves i Aaret 1894 af Ingeniør under Vandbygningsvæsenet Ollendorff „Beretning om Opmaalinger og Undersøgelser vedrørende Forbedring af Besejlingsforholdene i Limfjorden“, hvilken Beretning tillige med den Skrivelse af 7de Maj 1894, hvormed den af Direktøren for Vandbygningsvæsenet indsendtes til Ministeriet, findes vedføjet som Bilag til nærværende Bemærkninger.

Senere har saavel Regering som Rigsdag gentagne Gange modtaget Andragender, hvori der under Henvisning til de stedfundne Undersøgelser af Forholdene paany anholdes om Sagens Fremme, og særlig blev der i Maj 1895 af Delegerede for de for nævnte i Sagen interesserede Kommuner indgivet et nyt Andragende, der i Rigsdagssamlingen 1895—96 af Folketinget henvises til Indenrigsministerens Overvejelse og Undersøgelse.

Det fremgaar nu af det oplyste, at de vestlige Limfjordsbyer med deres store og til Dels frugtbare Opland ere afkaarne fra at benytte Søvejen mod Øst med større Skibe. Mod Vest habes der vel Forbindelse med Vesterhavet gennem Thyborøn Kanal. Men uagtet Vanddybden i det paagældende Løb, som foran bemærket, er 10 à 11 Fod, kunne dog paa Grund af den derværende stærke Brænding kun Skibe med et Dybtgaaende af 7 Fod gøre Regning paa at passere Løbet, og selv om der maatte blive tilvejebragt en saa stor Dybde ved Limfjordens vestlige Indløb, at dette blev tilgængeligt for større Skibe, vil en Forbedring af Besejlingsforholdene paa den indre Strækning af Limfjordens østlige Halvdel (mellem Gjøl og Løgstør Bredning) ikke derved blive overflødig, da de ved selve den sidstnævnte Strækning af Fjorden liggende Egne formentlig ikke bør udelukkes fra de Goder, som opnaas ved Udbygningen, hvortil kommer, at en Udbygning, selv under Forudsætning af en bedre Afgang til Limfjorden Vest fra, ogsaa vil have sin store Betydning for de vestlige Limfjordssteder ved at bringe dem i lettere Forbindelse med Indlandet og Sverig.

Under de saaledes foreliggende Forhold maa Ministeriet formene, at vægtige Grunde tale for, at det offentlige tager Spørgsmaalet om en Forbedring af Besejlingen af Limfjorden i sin Haand. Det skønnes derhos ikke rettere end, at de paagældende Foranstaltninger bør udføres alene for Statskassens Regning, uden at der, saaledes som det var Tilfældet med Anlægget af Frederik den Syvendes Kanal, bliver Spørgsmaal om kommunale Tilskud, i hvilken Henseende navnlig kan fremhæves, at de i Sagen interesserede Røbstadskommuner og Havne, for saa vidt de skulle have nogen væsentlig Fordel af de forbedrede Besejlingsforhold, ville, som det fremgaar af Beretningen, blive nødsagede til at afholde betydelige Udgifter til Forbedring af deres Havneværter og Tilvejebringelsen af dybere Løb til disse fra det ny Fjordløb.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Dybde det nysnævnte Fjordløb bør have, skal bemærkes, at det af Beretningen fremgaar, hvor stort et Quantum der vil blive